

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1947-1948.

SÉANCE DU 4 MARS 1948.

Rapport de la Commission de la Justice chargée d'examiner la proposition de loi prorogeant le délai de la présomption légale établie par la loi du 12 avril 1947 au profit de certaines personnes victimes de contrainte morale.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1947-1948.

VERGADERING VAN 4 MAART 1948.

Verslag uit naam van de Commissie van Justitie belast met het onderzoek van het wetsvoorstel tot verlenging van de termijn van het wettelijk vermoeden bij de wet van 12 April 1947 ingesteld ten bate van zekere personen slachtoffers van zedelijke dwang.

Présents : MM. ROLIN, président; ALLARD, ANCOT DE CLERCQ, DERBAIX, FONTEYNE, HANQUET, KLUYSKENS, LAGAE, LILAR, LOHEST, MACHTENS, MAZEREEL RONSE, SIRONVAL, Mme SPAAK, MM. VAN REMOORTELO, VAN ROOSBROECK et PHOLIEN, rapporteur.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission de la Justice après en avoir délibéré a estimé devoir à l'unanimité moins une voix, repousser la proposition de loi.

Elle s'est inspirée des considérations suivantes :

1. — La loi du 12 avril 1947 qui fut mûrement discutée, avait un caractère d'exception, dérogoire au droit commun.

Elle donna lieu aux documents parlementaires fort nombreux, à savoir :

N°s 79 et 173 de la session 1944-1945;
N° 224 de la session extraordinaire de 1946;
N° 49 de la session 1946-1947.

Annales parlementaires :

28 et 30 août 1945;
9 et 15 janvier 1947.

Documents parlementaires :

N° 83 de la session 1944-1945;
N° 9 de la session 1945-1946;
N° 84, session extraordinaire 1946.

Voir :

Document du Sénat :

11 (Session de 1947-1948) : Proposition de loi.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Uw Commissie van Justitie heeft, na beraadslaging, geoordeeld het wetsvoorstel met algemene stemmen te moeten afwijzen; een lid onthield zich.

Zij heeft zich laten leiden door de volgende beschouwingen :

1. — De wet van 12 April 1947 die rijpelijk en grondig besproken werd, had een van het gemene recht afwijkend karakter van uitzondering.

Zij gaf aanleiding tot zeer talrijke stukken, zegge :

N^{rs} 79 en 173 van de zitting 1944-1945;
N^r 224 van de buitengewone zitting 1946;
N^r 49 van de zitting 1946-1947.

Parlementaire Handelingen :

28 en 30 Augustus 1945;
9 en 15 Januari 1947.

Gedrukte Stukken :

N^r 83 van de zitting 1944-1945;
N^r 9 van de zitting 1945-1946;
N^r 84 van de buitengewone zitting 1946.

Zie :

Gedr. Stuk van de Senaat :

11 (Zitting 1947-1948) : Wetsvoorstel.

Annales parlementaires du Sénat :

Séances des 18 et 20 décembre 1945;

Séances des 15 et 16 octobre 1946.

Cette loi bénéficia donc d'une très grande publicité.

2. — Un des membres ayant affirmé que des justiciables auraient été dans l'impossibilité d'exercer leurs droits dans les délais prévus et ce, pour diverses raisons indépendantes de leur volonté, par exemple parce qu'ils auraient été retenus dans des camps ou des hôpitaux, voir parce qu'ils n'auraient pu obtenir leur visa de voyage vers la Belgique, il a été répondu :

1° que l'article 5 de la loi donnait au juge la faculté de relever de la déchéance les personnes qui justifieraient s'être trouvées empêchées d'agir dans le délai de six mois par suite d'un cas de force majeure;

2° que le rapport adopté par votre Commission, le 18 juillet 1946, porte en termes exprès que « le juge a le droit de relever les intéressés de cette déchéance (de six mois) s'ils justifient de circonstances exceptionnelles telles que le séjour contraint à l'étranger, libération tardive des camps d'internement ou lieux de détention, établissement tardif de l'acte de décès empêchant les ayants droit d'agir plus rapidement, etc. ».

3. — La Commission a estimé au surplus qu'il y avait inconvénient à légiférer à nouveau au sujet d'une loi mise en vigueur depuis quelques mois à peine.

Le rapport a été adopté à l'unanimité.

Le Rapporteur,
J. PHOLIEN

De Voorzitter,
H. ROLIN.

Parlementaire Handelingen van de Senaat :

Vergaderingen van 18 en 20 December 1945;

Vergaderingen van 15 en 16 October 1946.

Aan deze wet werd dus een zeer ruime openbaarheid gegeven.

2. — Daar een van de leden verklaard had dat sommige rechtvragenden in de onmogelijkheid zouden verkeerd hebben hun rechten binnen de gestelde termijnen uit te oefenen, zulks om verscheidene niet van hun wil afhankelijke redenen, bv. omdat zij in kampen of in hospitalen weerhouden zouden geweest zijn, ja zelfs om reden dat zij hun visum voor de terugreis naar België niet zouden kunnen verkrijgen hebben, werd geantwoord :

1° dat artikel 5 van de wet aan de rechter de vrijheid gaf het verval van rechten op te heffen voor personen die deugdelijk mochten laten blijken dat zij tengevolge van overmacht belet geweest zijn binnen de termijn van zes maanden te handelen;

2° dat het op 18 Juli 1946 door uw Commissie goedgekeurd verslag uitdrukkelijk vermeldt dat « de rechter het recht heeft de belanghebbenden te ontheffen van dit verval, indien zij doen blijken van buitengewone omstandigheden, zoals gedwongen verblijf in het buitenland, laattijdige bevrijding uit de interneringskampen of gevangenissen, laattijdig opmaken van de overlijdensakte waardoor de recht-hebbenden belet waren vlugger te handelen, enz. ».

3. — De Commissie oordeelde buitendien dat het wel enig bezwaar opleverde opnieuw werk te maken van een wet die sedert nauwelijks enkele maanden van kracht was.

Het verslag werd met algemene stemmen goedgekeurd.

De Verslaggever,
J. PHOLIEN.

De Voorzitter,
H. ROLIN.